

høje Ting, og jeg kan godt forstaa det; første Gang den kom frem for mig, stillede jeg mig paa samme Maade dertil. Men paa den anden Side er det ganske sikkert, at det er blevet en almindelig Vej, ad hvilken man søger at skaffe Midler netop til saadanne Foretagender som det, der her er Spørgsmaal om, nemlig til Opførelse af store Bygninger, som have Samfundsinteresse. Dette at skaffe Midler ad denne Vej har man efter en stor Maalestok gennemført i andre Lande. Her, hvor Formaalet for os er en Genopførelse af Christiansborg Slot, vil et saadant Præmielaan i Virkeligheden faa Karakteren af en national Subskription til Slottets Genopførelse, og jeg tror, det kunde indrettes saaledes, at man ikke derved vilde lede nogen ind paa et større Lotterispil, som havde en mindre forsvarlig Karakter. Det er for mig ikke mere frastødende at gaa denne Vej; tværtimod; jeg tror, at der rundt i Landet findes en Mængde Mennesker, som meget gerne vilde være med til at bidrage til Slottets Genopførelse og ogsaa særlig gerne vilde være med dertil under den nævnte Form. Det er selvfølgelig saaledes ved et Præmielaan, at ikke alle de, der optræde som Købere af Lodderne, gaa ud af denne Forretning uden Tab; tværtimod; et saadant Laan er baseret paa, at man tager et vist Tab derved, at man har Udsigt til at faa en større Gevinst. Det er Præmielaanets Karakter.

Oct. Hansen: Den ærede Minister udtalte, at hvis vi skulde vente med en saadan Sag som denne, Genopførelsen af Christiansborg Slot, indtil vi alle faldt hinanden i Armene, saa vilde vi kunne komme til at vente længe. Ja, det kan jo være rigtigt nok, og jeg tror heller ikke, at man saaledes skal udskyde Sagen indtil disse *calendas graecas*. Men den ærede Minister vil dog vist erkende, at de Forhold, vi leve under for Øjeblikket, Forholdet mellem Regeringen og Rigsdagen og navnlig Folketinget, ere af en nogen ejendommelig Beskaffenhed. Den Maade hvorpaa Lovgivningsværket i det hele gaar, er ikke ordinær, det er ikke den, som man kan vente sig hos et Folk, der lever under sunde og regelmæssige Forhold, og derfor tror jeg ogsaa, at naar vi stode lige over for en saadan Opgave som denne, der skulde bæres frem af et virkeligt Folkeønske og en virkelig Folkevilje, er det noget, man skal gaa til med et godt Humør og med Ønsket om, at man kan faa noget rigtig

smukt ud deraf, som kan tilfredsstille til alle Sider. Derfor mener jeg, at naar der er Tale om den Slags Ting, som ligge for her, som jo dog til en vis Grad maa siges at være Luksus — for vi kunne kendelig leve og leve lykkelig endnu en Stund, selv om denne Ruin staar deroppe paa Slotsholmen, saa gør man, naar Betingelserne ikke ere til Stede, for at vi alle ville gaa til det med Samdrægtighed og god Vilje, bedre i at vente lidt, til vi faa vore almindelige statsretlige Forhold i en bedre Skik. Men jeg skal ikke forfølge dette videre, det var ikke derfor, jeg tog Ordet, det var blot den højtærede Ministers Udtalelse, der foranledigede mig til at sige dette.

Jeg vil fremhæve, at dette Lovforslag, hvis det bliver gennemført, jo i Virkelighed paa et væsentligt Punkt og i væsentlig Grad vil komme til at præjudicere Sagen. Jeg forstod ikke rigtig den højtærede Minister. Han udtalte sig, som om det hele, der laa i dette Lovforslag, var, at der skulde nedsættes en Kommission for at skaffe nogle Skitser til Veje. Jeg indser ikke, hvad man i saa Fald skal med en Kommission, thi vedkommende Ministerium maatte dog være Mand for at kunne opfordre Arkitekter til at levere Skitser paa fri Haand. Det vilde jeg paatage mig, navnlig naar jeg maa faa de 33,000 Kr., saa vil jeg skaffe de Skitser til Veje. Hvad skal man med en Kommission paa 12 eller 15 Medlemmer til det? Nej, Meningen maa være, at man vil bringe Sagen et væsentligt Skridt frem, idet man vil skaffe til Veje gode Planer til at faa Christiansborg Slot genopført der, hvor det hidtil har staaet. Skulde man saa tænke sig Muligheden af, at det Arbejde, som denne Kommission og disse Arkitekter havde lavet, igen skulde kasseres, og man skulde begynde forfra, vilde det være meget uheldigt. Jeg tillader mig at mene, at man skal begynde med Begyndelsen, begynde fra Bunden af, og forinden man tænker paa at opføre en Bygning, at gøre Planer og Udkast til en Bygning, skal man dog vide, hvorledes man disponerer over Grunden. Her ved jeg ikke, om den ærede Minister har en Opfattelse af, hvorledes man egentlig tænker sig at ville disponere over hele det Terrain, Slotsholmen, for at kalde det saaledes med et enkelt Ord, altsaa ikke alene det Terrain, der indtages af selve Christiansborg Slot, som er afbrændt, men ogsaa det, som indtages af Staldbygningerne o. s. v. Der er jo kommet forskellige Planer frem. To ud-